

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo poprzez dokonanie błędnej wykładni art. 47 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zwanego dalej „WZT”) (¹). W szczególności Sąd błędnie uznał, że art. 47 nie pozwala na składanie kolejnych wniosków o przedłużenie rejestracji znaku towarowego. Sąd dokonał błędnej interpretacji nie tylko art. 47 WZT, ale także art. 48 WZT, uznając, że przepis ten dotyczy wyłącznie oznaczeń zarejestrowanych jako wspólnotowe znaki towarowe.

- a. Przyjęta przez Sąd interpretacja art 47 ust. 3 jest wewnątrznie sprzeczna.
- b. Dokonana przez Sąd interpretacja art. 47 ust. 3 sprowadza się *de facto* do zrzeczenia się części znaku na warunkach sprzecznych z ustanowionymi w art. 50 WZT.
- c. Wymóg pewności prawa, na który powołuje się Sąd, odnosi się do czynności OHIM. Wymóg ten nie wynika z interpretacji art. 47 ust. 3, jakiej dokonał Sąd, przy czym pewność prawa jest zapewniona również przy przyjęciu interpretacji proponowanej przez wnoszącego odwołanie. W rozpatrywanej sprawie czynności OHIM były podejmowane przy założeniu, że nastąpiło zrzeczenia się znaku towarowego, co Sąd uznał za naruszenie prawa.
- d. Brzmienie art. 47 ust. 3 nie wyklucza interpretacji, za jaką opowiada się wnoszący odwołanie.
- e. Interpretacja art. 48 błędnie zakłada, że przepis ten dotyczy wyłącznie oznaczeń zarejestrowanych jako wspólnotowe znaki towarowe.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Mureş (Rumunia)
w dniu 8 maja 2015 r. – ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt/Direcția Generală Regională a Finanțelor
Publice (DGRFP) Braşov – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Mureş**

(Sprawa C-212/15)

(2015/C 262/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Mureş

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ENEFI Energiahatekonysagi Nyrt

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Braşov

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dokonując wykładni art. 4 ust. 1 i 2 lit. f) i k) rozporządzenia (WE) nr 1346/2000 Rady z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie postępowania upadłościowego (¹) należy uznać, że skutki postępowania upadłościowego uregulowane w prawie państwa wszczęcia postępowania upadłościowego mogą obejmować po stronie wierzyciela, który nie brał udziału w postępowaniu upadłościowym, wygaśnięcie prawa dochodzenia swojej wierzytelności w innym państwie członkowskim lub zawieszenie postępowania egzekucyjnego w odniesieniu do tej wierzytelności w tym innym państwie członkowskim?

- 2) Czy ma znaczenie fakt, że wierzytelność będąca przedmiotem postępowania egzekucyjnego w państwie członkowskim innym niż państwo wszczęcia postępowania jest wierzytelnością podatkową?

⁽¹⁾ Dz.U. L 160, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Campobasso (Włochy) w dniu 11 maja 2015 r.– postępowanie karne przeciwko Gianpaolowi Paolettiemu i in.

(Sprawa C-218/15)

(2015/C 262/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Campobasso

Strony w postępowaniu głównym

Gianpaolo Paoletti, Umberto Castaldi, Domenico Faricelli, Antonio Angelucci, Mauro Angelucci, Antonio D'Ovidio, Camillo Volpe, Alfredo Viali, Giampaolo Canzano, Raffaele Di Giovanni, Antonio Della Valle

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 Europejskiej konwencji praw człowieka i art. 49 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, proklamowanej w Nicei w dniu 7 grudnia 2000 r. i art. 6 TUE należy interpretować w ten sposób, że przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej w dniu 1 stycznia 2007 r. spowodowało abolicję przestępstwa przewidzianego w art. 12 rozporządzenia ustawodawczego nr 286/1998 (jednolite przepisy o imigracji) i karanego na jego podstawie, który to przepis dotyczy ułatwiania imigracji i pobytu obywateli Rumunii na terytorium Włoch?
- 2) Czy powyższe przepisy należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie może stosować zasady działania wstecz przepisu względniejszego (in mitius) w stosunku do osób, które przed dniem 1 stycznia 2007 r. (lub innym późniejszym dniem, w którym traktat zaczął w pełni obowiązywać), kiedy to skuteczne stało się przystąpienie Rumunii do Unii Europejskiej, naruszyły art. 12 rozporządzenia ustawodawczego nr 286/1998 (jednolite przepisy o imigracji) z powodu ułatwiania imigracji obywateli Rumunii, która przestała być przestępstwem od dnia 1 stycznia 2007 r.?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Brussel (Belgia) w dniu 13 maja 2015 r. – Openbaar Ministerie/Etablissements Fr. Colruyt NV

(Sprawa C-221/115)

(2015/C 262/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van beroep te Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek zaskarżenia: Openbaar Ministerie

Druga strona postępowania: Etablissements Fr. Colruyt NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 ust. 1 dyrektywy 2011/64/UE ⁽¹⁾, w danym wypadku w związku z art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ z dnia 7 grudnia 2000 r. stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zobowiązuje podmioty detaliczne do przestrzegania cen minimalnych w ten sposób, że nakłada na te podmioty w odniesieniu do wyrobów tytoniowych zakaz stosowania ceny poniżej ceny wskazanej na znakach akcyzy przez producenta/importera?